

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 62

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

4 marca 2014

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 197/2014 z dnia 28 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 198/2014 z dnia 28 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 199/2014 z dnia 28 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 200/2014 z dnia 3 marca 2014 r. zmieniające, w odniesieniu do substancji octan tryptoreliny, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 201/2014 z dnia 3 marca 2014 r. zmieniające, w odniesieniu do substancji tildipirozyn, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 202/2014 z dnia 3 marca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością ⁽¹⁾ 13

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 203/2014 z dnia 3 marca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	16
--	----

DECYZJE

2014/113/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia Komitetu Naukowego ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynnikiw Chemicznych w Pracy oraz uchylenia decyzji Komisji 95/320/WE .....** 18

WYTYCZNE

2014/114/UE:

- ★ **Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 28 listopada 2013 r. zmieniające wytyczne EBC/2008/5 w sprawie zarządzania aktywami rezerwy walutowej Europejskiego Banku Centralnego przez krajowe banki centralne oraz dokumentacji prawnej dla operacji dotyczących takich aktywów (EBC/2013/45) .....** 23

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 197/2014

z dnia 28 lutego 2014 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lutego 2014 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji*

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Produkt jest okrągłą, formowaną miską z tworzywa sztucznego. Jego średnica wynosi w przybliżeniu 18,5 cm i wysokość w przybliżeniu 7 cm. Pojemność miski wynosi w przybliżeniu 700 ml.</p> <p>Miska jest naczyniem na karmę, do karmienia zwierząt domowych (na przykład psów).</p>	3924 90 00	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 3924 i 3924 90 00.</p> <p>Pozycja 3924 obejmuje szeroki zakres artykułów gospodarstwa domowego i nie wyklucza artykułów nieprzeznaczonych do użycia przez ludzi. Biorąc pod uwagę jej obiektywne cechy, miska na karmę dla zwierząt domowych uważana jest za artykuł gospodarstwa domowego objęty pozycją 3924.</p> <p>W związku z tym produkt ten należy klasyfikować do kodu CN 3924 90 00 jako pozostałe artykuły gospodarstwa domowego i artykuły higieniczne lub toaletowe, z tworzyw sztucznych.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 198/2014
z dnia 28 lutego 2014 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lutego 2014 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji*

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Produkt przedstawiany w tabletkach, pakowany do sprzedaży detalicznej w pudełku z tworzywa sztucznego zawierające 30 tabletek. W skład każdej tabletki wchodzi następujące składniki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bromelaina (500 mg), — celuloza, — fosforan wapnia, — krzemionka, — stearynian magnezu. <p>Zgodnie z etykietą produkt przedstawiany jest jako suplement diety do spożycia przez ludzi.</p>	2106 90 92	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę dodatkową 5. do działu 21 oraz brzmienie kodów CN 2106, 2106 90 i 2106 90 92.</p> <p>Produkt nie wykazuje jasno określonych profilaktycznych lub terapeutycznych właściwości. Nie może być więc klasyfikowany do pozycji 3004 jako lek.</p> <p>Ponieważ produkt jest przetworem spożywczym przedstawianym w postaci odmierzonych dawek i przeznaczony jest do stosowania jako suplement diety, wymagania uwagi dodatkowej 5. do działu 21 są spełnione.</p> <p>Produkt jest preparatem enzymatycznym z dodatkiem substancji i w postaci, która sprawia, że nadaje się do określonego celu, a mianowicie jako suplement diety do spożycia przez ludzi (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 3507, pkt (C) akapit pierwszy). Wskutek tego, ponieważ produkt jest objęty uwagą dodatkową 5. do działu 21, wyklucza się klasyfikację do pozycji 3507 jako preparat enzymatyczny.</p> <p>Zatem produkt należy klasyfikować do pozycji 2106 jako przetwórcy spożywczy, gdzie indziej niewymieniony ani niewłączony.</p>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 199/2014**z dnia 28 lutego 2014 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy poddział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Produkt w postaci stylizowanej żyrafy (wysokość w przybliżeniu 36 cm i masa w przybliżeniu 820 g), składający się z miękkiej, tekstylnej zewnętrznej strony, wypełnionej różnymi materiałami. Głowa jest wypełniona miękkim materiałem włókienniczym, podczas gdy korpus i kończyny zawierają sypkie wypełnienie z prosa i lawendy (którego nie można wyjąć i używać jako oddzielnej poduszki).</p> <p>Produkt może być podgrzewany w kuchence mikrofalowej lub w tradycyjnym piecu albo schładzany w lodówce lub zamrażarce w celu wykorzystania jako grzejąca lub chłodząca poduszka.</p> <p>(*) Zob. fotografia.</p>	9503 00 41	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 9503 00 i 9503 00 41.</p> <p>Z uwagi na jego przeznaczenie i postać produkt jest w zasadzie przeznaczony do zabawy dla dzieci i dorosłych (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do działu 95, Uwagi ogólne oraz do pozycji 9503, pkt (D)). Wszelkie inne wykorzystanie oparte na jego zdolności do ogrzewania lub chłodzenia uważane jest za uboczne wobec jego wartości rozrywkowej. Zatem produkt uważany jest za zabawkę objętą pozycją 9503. Wyklucza się więc klasyfikację na podstawie jednego z jego składowych materiałów (na przykład jako proso do pozycji 1008 lub jako pozostałe gotowe artykuły włókiennicze do pozycji 6307).</p> <p>Zatem produkt należy klasyfikować jako wypchaną zabawkę przedstawiającą zwierzę do kodu CN 9503 00 41.</p>

(*) Fotografia ma charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 200/2014

z dnia 3 marca 2014 r.

zmieniające, w odniesieniu do substancji octan tryptoreliny, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Maksymalny limit pozostałości („MLP”) substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej należy określać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009.
- (2) W załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 ⁽²⁾ określono substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.
- (3) Do Europejskiej Agencji Leków wpłynął wniosek o ustanowienie maksymalnego limitu pozostałości w odniesieniu do octanu tryptoreliny u świń.
- (4) Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych uznał, że nie ma potrzeby ustanawiania MLP dotyczącego octanu tryptoreliny w odniesieniu do świń.

(5) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 Europejska Agencja Leków powinna rozważyć zastosowanie MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej w danym środku spożywczym w odniesieniu do innego środka spożywczego uzyskanego z tego samego gatunku lub MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej u jednego lub większej liczby gatunków w odniesieniu do innych gatunków.

(6) Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych zalecił ekstrapolację wyników oceny dotyczącej octanu tryptoreliny u świń na wszystkie gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność.

(7) Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) nr 37/2010, wpisując octan tryptoreliny w odniesieniu do wszystkich gatunków zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, oraz stwierdzając brak potrzeby ustanawiania MLP.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

ZAAŁĄCZNIK

Do tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 dodaje się następującą substancję, zachowując porządek alfabetyczny:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Octan tryptoreliny	NIE DOTYCZY	Wszystkie gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność	MLP nie jest wymagany	NIE DOTYCZY	BRAK WPISU	Środki działające na układ rozrodczy”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 201/2014

z dnia 3 marca 2014 r.

zmieniające, w odniesieniu do substancji tildipirozyn, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Maksymalny limit pozostałości („MLP”) substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej należy określać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009.
- (2) W załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 ⁽²⁾ określono substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.
- (3) W tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 759/2010 ⁽³⁾ tymczasowo wpisano tildipirozyn jako substancję dozwoloną do dnia 1 stycznia 2012 r. dla bydła, kóz i świń, w zastosowaniu do mięśni, tłuszczu (skóry i tłuszczu w przypadku świń), wątroby i nerek, z wyjątkiem zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi. Zgodnie z tym załącznikiem

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 759/2010 z dnia 24 sierpnia 2010 r. zmieniające, w odniesieniu do substancji tildipirozyn, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 223 z 25.8.2010, s. 39).

MLP dla mięśni nie miał zastosowania do miejsca wstrzyknięcia, w odniesieniu do którego określono wyższe poziomy.

- (4) Do Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych przekazano dodatkowe dane, które poddał on ocenie i na tej podstawie zalecił ustanowienie ostatecznych MLP w odniesieniu do tildipirozynu dla bydła, kóz i świń w zastosowaniu do mięśni, tłuszczu (skóry i tłuszczu w przypadku świń), wątroby i nerek, z wyjątkiem zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi. Komisja i organy kontrolujące pozostałości uznały, że należy ustanowić jeden MLP dla mięśni, aby zapewnić praktyczną wykonalność kontroli pozostałości. W związku z tym Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych w zmienionej opinii nie zalecił, jak w poprzednich opiniach, wprowadzania osobnego MLP dotyczącego mięśni w miejscu wstrzyknięcia.
- (5) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 Europejska Agencja Leków powinna rozważyć zastosowanie MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej w danym środku spożywczym w odniesieniu do innego środka spożywczego uzyskanego z tego samego gatunku lub MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej u jednego lub większej liczby gatunków w odniesieniu do innych gatunków.
- (6) Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych zalecił ekstrapolację MLP dla tildipirozynu u bydła na MLP u kóz. Komitet stwierdził także, że w przypadku tej substancji nie ma uzasadnienia dla ekstrapolacji w odniesieniu do innych gatunków zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność.
- (7) Należy zatem zmienić wpis dotyczący tildipirozynu w tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010, wpisując ostateczne MLP dotyczące substancji farmaceutycznej tildipirozyn w odniesieniu do bydła, kóz i świń w zastosowaniu do mięśni, tłuszczu (skóry i tłuszczu w naturalnych proporcjach w przypadku świń), wątroby i nerek. Należy skreślić przepisy o MLP dotyczącym miejsca wstrzyknięcia w odniesieniu do mięśni oraz o tymczasowych MLP.
- (8) Należy zapewnić zainteresowanym podmiotom odpowiednią ilość czasu na wprowadzenie środków niezbędnych do spełnienia nowych wymogów w zakresie MLP.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 maja 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

_____

ZALĄCZNIK

W tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wpis dotyczący substancji tildipirozyn otrzymuje brzmienie:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Tildipirozyna	Tildipirozyna	Bydło, kozy	400 µg/kg 200 µg/kg 2 000 µg/kg 3 000 µg/kg	Mięśnie Tłuszcz Wątroba Nerki	Nie stosować u zwierząt, których mleko przeznaczone jest do spożycia przez ludzi	Środki przeciwwzakaźne/Antybiotyki”
		Świnie	1 200 µg/kg 800 µg/kg 5 000 µg/kg 10 000 µg/kg	Mięśnie Skóra i tłuszcz w naturalnych proporcjach Wątroba Nerki		

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 202/2014**z dnia 3 marca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1, art. 11 ust. 3 i art. 12 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 10/2011⁽²⁾ ustanowiono unijny wykaz substancji, które mogą być używane do produkcji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych („unijny wykaz dozwolonych substancji”).

(2) Dnia 24 lipca 2012 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności wydał pozytywne oceny naukowe dwóch dodatkowych substancji, mianowicie 2-fenyl-3,3-bis(4-hydroksyfenyl)ftalimidyny⁽³⁾ i 1,3-bis(izocyjanianometyl)benzenu⁽⁴⁾. Te dwie substancje należy dodać do unijnego wykazu dozwolonych substancji jako substancje będące materiałem przeznaczonym do kontaktu z żywnością (substancje FCM) o numerach 872 i 988.

(3) Z naukowej oceny substancji FCM o numerze 988 wynika, że należy kontrolować migrację jej produktu hydrolizy, 1,3-benzenodimetanoaminy. 1,3-benzenodimetanoamina została już dopuszczona jako substancja FCM o numerze 421. Ponieważ migrację substancji FCM o numerach 421 i 988 kontroluje się na podstawie migracji substancji FCM o numerze 421, należy wprowadzić ograniczenie dla grupy obejmujące obie te substancje. Z tego względu należy zmienić zapis dotyczący dopuszczenia substancji FCM o numerze 421 oraz wprowadzić ograniczenie dla grupy w tabeli 2 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2012; 10(7):2825.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2012; 10(7):2824.

(4) Substancja FCM o numerze 340 (dicyjanodiamid) jest dopuszczona w tabeli 1 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 jako dodatek do tworzyw sztucznych bez limitu migracji specyficznej (SML). W opinii przedstawionej w 33. serii sprawozdań Komitetu Naukowego ds. Żywności⁽⁵⁾ ustanowiono tolerowane codzienne pobranie (TDI) w wysokości 1 mg/kg masy ciała prowadzące do SML w wysokości 60 mg/kg żywności. Limit ten jest zbieżny z ogólnym limitem migracji specyficznej ustanowionym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 10/2011. Z uwagi na fakt, że SML w wysokości 60 mg/kg jest wywiedziony z progu toksykologicznego, takiego jak TDI, rzeczony SML należy jednak wyraźnie określić w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011.

(5) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne podmiotów działających na rynku, materiały i wyroby z tworzyw sztucznych, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu na podstawie wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 10/2011, a które są niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, powinny móc być wprowadzane do obrotu do dnia 24 marca 2015 r. Powinny one móc pozostawać w obrocie do wyczerpania zapasów.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 10/2011.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Materiały i wyroby z tworzyw sztucznych, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu przed dniem 24 marca 2014 r., a które są niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, powinny móc być wprowadzane do obrotu do dnia 24 marca 2015 r. Rzeczony materiały i wyroby z tworzyw sztucznych mogą pozostawać w obrocie po upływie tego terminu do wyczerpania zapasów.

⁽⁵⁾ Sprawozdania Komitetu Naukowego ds. Żywności, seria 33, s. 31, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 1995 r., ISBN 92-826-9275-2.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) wpis dotyczący substancji FCM o numerze 340 (dicyjanodiamidu) otrzymuje brzmienie:

„340	47440	0000461-58-5	dicyjanodiamid	Tak	Nie	Nie	60”			
------	-------	--------------	----------------	-----	-----	-----	-----	--	--	--

b) wpis dotyczący substancji FCM o numerze 421 (1,3-benzenodimetanoaminy) otrzymuje brzmienie:

„421	13000	0001477-55-0	1,3-benzenodimetanoamina	Nie	Tak	Nie		(34)”		
------	-------	--------------	--------------------------	-----	-----	-----	--	-------	--	--

c) dodaje się – zgodnie z porządkiem numerycznym – wpis w brzmieniu:

„872		0006607-41-6	2-fenyl-3,3-bis(4-hydroksy-fenyl)ftalimidyna	Nie	Tak	Nie	0,05		Do stosowania wyłącznie jako komonomer w kopolimerach poliwęglanowych	(20)”
------	--	--------------	--	-----	-----	-----	------	--	---	-------

d) dodaje się wpis w brzmieniu:

„988		3634-83-1	1,3-bis(izocyjanianometylo)benzen	Nie	Tak	Nie		(34)	SML(T) stosuje się w odniesieniu do migracji jego produktu hydrolizy, 1,3-benzenodimetanoaminy Do stosowania wyłącznie jako komonomer w produkcji powłok środkowej warstwy folii polimerowych z poli(tereftalanu etylenu) w foliach wielowarstwowych”	
------	--	-----------	-----------------------------------	-----	-----	-----	--	------	--	--

2) w tabeli 2 dodaje się wpis w brzmieniu:

„34	421 988	0,05	wyrażony jako 1,3-benzenodimetanoamina”
-----	------------	------	---

3) w tabeli 3 dodaje się wpis w brzmieniu:

„(20)	Substancja jest zanieczyszczona aniliną; niezbędna jest weryfikacja zgodności z ustanowionym w załączniku II ust. 2 ograniczeniem odnoszącym się do pierwszorzędowych amin aromatycznych.”
-------	--

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 203/2014**z dnia 3 marca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	56,2
	TN	78,1
	TR	102,6
	ZZ	79,0
0707 00 05	JO	188,1
	MA	176,8
	TR	159,5
	ZZ	174,8
0709 91 00	EG	45,1
	ZZ	45,1
0709 93 10	MA	32,9
	TR	123,8
	ZZ	78,4
0805 10 20	EG	48,0
	IL	67,4
	MA	64,2
	TN	47,1
	TR	71,3
0805 50 10	ZZ	59,6
	TR	62,2
0805 50 10	ZZ	62,2
	TR	62,2
0808 10 80	CN	115,7
	MK	30,8
	US	156,1
	ZZ	100,9
0808 30 90	AR	89,5
	CL	190,5
	CN	73,6
	TR	156,2
	US	123,6
	ZA	98,3
	ZZ	122,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 marca 2014 r.

w sprawie ustanowienia Komitetu Naukowego ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynniki Chemicznych w Pracy oraz uchylecia decyzji Komisji 95/320/WE

(2014/113/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynniki Chemicznych w Pracy (zwany dalej „komitetem”) został ustanowiony decyzją Komisji 95/320/WE⁽¹⁾ w celu oceny oddziaływania czynników chemicznych na zdrowie pracowników w miejscu pracy. Prowadzone przez komitet prace stanowią bezpośrednie wsparcie działań regulacyjnych Unii w dziedzinie bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy. Komitet gromadzi wysokiej jakości dane analityczno-porównawcze, dążąc do tego, aby wnioski i decyzje Komisji, a także jej polityka związana z ochroną bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, opierały się na solidnych dowodach naukowych.
- (2) Komitet w szczególności pomaga Komisji w ocenie najnowszych dostępnych danych naukowych i proponowaniu dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego (OEL) w celu ochrony pracowników przed zagrożeniami chemicznymi, które to wartości mają zostać ustanowione na szczeblu unijnym na podstawie dyrektywy Rady 98/24/WE⁽²⁾ oraz dyrektywy 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾.
- (3) Członkowie SCOEL, wybierani na podstawie obiektywnych kryteriów, są wysoko wykwalifikowanymi i niezależnymi ekspertami, posiadającymi specjalistyczną wiedzę.

Są oni mianowani jako osoby prywatne i przedstawiają Komisji zalecenia oraz opinie niezbędne do opracowania polityki UE w dziedzinie ochrony pracowników. Od wkładu komitetu zależy osiągnięcie celów polityki społecznej Komisji polegających na ochronie zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. Oprócz zwrotu poniesionych wydatków wspomniani niezależni eksperci powinni zatem otrzymywać wynagrodzenie odpowiadające powierzonym im zadaniom.

- (4) Przez pracę w komitecie jego członkowie znacznie przyczyniają się do poprawy środowiska pracy w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, dostarczając Komisji dowody naukowe dotyczące oddziaływania czynników chemicznych na zdrowie pracowników w miejscu pracy niezbędne do osiągnięcia odnośnych celów polityki społecznej Unii. Działalność komitetu będzie zatem finansowana z odpowiedniej linii budżetowej przeznaczony na wspieranie inicjatyw w dziedzinie polityki społecznej i warunków pracy.
- (5) Należy również wprowadzić udoskonalenia w strukturze i procedurach roboczych komitetu.
- (6) Członkowie komitetu powinni być wybierani w drodze zaproszenia do wyrażenia zainteresowania. Dzięki temu procedura wyboru będzie zgodna z zasadami równości szans i przejrzystości.
- (7) Aby zapewnić ciągłość i wydajność prac komitetu, jego członkowie mianowani decyzją Komisji 2009/985/UE⁽⁴⁾ powinni pełnić swoje funkcje do czasu mianowania nowych członków.
- (8) Doradztwo naukowe w sprawach związanych z ochroną zdrowia i bezpieczeństwa pracowników musi opierać się na zasadach etycznych dotyczących najwyższej jakości, niezależności i bezstronności oraz przejrzystości, co

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 95/320/WE z dnia 12 lipca 1995 r. ustanawiająca Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynniki Chemicznych w Pracy (Dz.U. L 188 z 9.8.1995, s. 14).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 14).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2009/985/UE z dnia 18 grudnia 2009 r. mianująca członków Komitetu Naukowego ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynniki Chemicznych w Pracy na nową kadencję (Dz.U. L 338 z 19.12.2009, s. 98).

szerzej przedstawiono w komunikacie Komisji pt. „Gromadzenie i wykorzystywanie przez Komisję wiedzy specjalistycznej: zasady i wskazówki. Pogłębianie znajomości przedmiotu w celu poprawy jakości polityki”⁽¹⁾, i musi być zorganizowane zgodnie z zasadami najlepszych praktyk w zakresie oceny ryzyka.

- (9) Ponieważ do decyzji 95/320/WE należy wprowadzić zmiany merytoryczne, w celu zapewnienia jasności powinna ona zostać uchylona i zastąpiona nową decyzją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynników Chemicznych w Pracy

Aby ocenić oddziaływanie czynników chemicznych na zdrowie pracowników w miejscu pracy, ustanawia się Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynników Chemicznych w Pracy („komitet”).

Artykuł 2

Zadanie komitetu

1. Zadaniem komitetu jest dostarczanie Komisji na jej życzenie zaleceń lub opinii w każdej sprawie związanej z oceną toksykologiczną chemikaliów pod kątem ich oddziaływania na zdrowie pracowników.
2. Komitet, po konsultacji z sekretariatem, o którym mowa w art. 5 ust. 3, przyjmuje metodykę wyznaczania dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego (OEL) i poddaje ją przeglądowi, aby uwzględnić wszelkie istotne dane naukowe mające związek z określeniem OEL. Dopilnowuje również, aby metodyka ta odzwierciedlała obecną praktykę w zakresie oceny ryzyka.

3. Komitet przedstawia w szczególności zalecenia dotyczące OEL na podstawie danych naukowych, jak określono w dyrektywach 98/24/WE i 2004/37/WE; zalecenia te obejmują między innymi:

- średnią ważoną dla ośmiogodzinnego czasu pracy (TWA),
- najwyższe dopuszczalne stężenie chwilowe (STEL),
- dopuszczalne wartości biologiczne/orientacyjne wartości biologiczne (BLV/BGV).

W stosownych przypadkach dopuszczalne wartości narażenia zawodowego mogą być uzupełnione kolejnymi ustaleniami, dotyczącymi między innymi:

- prawdopodobnego wchłaniania przez skórę,
- właściwości uczulających,
- właściwości rakotwórczych.

Odpowiednie dodatkowe ustalenia mogą zostać wprowadzone przez zmiany w dokumencie dotyczącym metodyki komitetu.

4. Każde zalecenie dotyczące OEL powinno być poparte wyjaśniającymi je szczegółowo informacjami o danych podstawowych, opisami najcięższych skutków, użytymi technikami ekstrapolacji i danymi na temat ewentualnych zagrożeń dla zdrowia człowieka. Należy również odnotować wykonalność monitorowania narażenia przy każdej zaproponowanej OEL.

5. Komisja może zwrócić się do komitetu o przeprowadzenie innych działań związanych z oceną toksykologiczną czynników chemicznych.

6. Komitet ustala ewentualne braki szczegółowych informacji naukowych, które mogą być niezbędne do oceny zagrożeń chemicznych, i informuje o tym Komisję.

7. Komitet ustala bieżące zagadnienia priorytetowe dotyczące wpływu chemikaliów na zdrowie i informuje o nich Komisję.

8. Na wniosek Komisji komitet organizuje warsztaty tematyczne w celu przeglądu danych i wiedzy naukowej na temat czynników chemicznych lub spraw odnoszących się do metodyki. Warsztaty te organizowane są przy wsparciu sekretariatu komitetu.

9. Wykonując swoje zadania zgodnie z art. 5 ust. 5, komitet dąży do współpracy z innymi odpowiednimi organami ustanowionymi na podstawie prawa UE, w tym z agencjami unijnymi, wykonującymi podobne zadania w związku z zagadnieniami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 3

Mianowanie członków komitetu

1. Komitet składa się z maksymalnej liczby dwudziestu jeden indywidualnych ekspertów wybranych z listy odpowiednich kandydatów sporządzonej w wyniku publikacji zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i na stronie internetowej Komisji. W rejestrze grup ekspertów Komisji i innych podobnych zespołów („rejestrze”) zamieszcza się również łącze do strony internetowej, na której opublikowano wspomniane zaproszenie.

Członkowie są mianowani przez Komisję jako osoby prywatne.

Członkowie są wybierani na podstawie wykazanej przez nich wiedzy i doświadczenia naukowego, biorąc pod uwagę potrzebę:

- odzwierciedlenia pełnego zakresu wiedzy naukowej niezbędnej do wykonywania zadań komitetu – zwłaszcza w dziedzinie chemii, toksykologii, epidemiologii, medycyny pracy i higieny przemysłowej oraz ogólnych kwalifikacji do wyznaczania OEL,
- zrównoważonego rozkładu geograficznego wśród członków komitetu.

⁽¹⁾ COM(2002) 713 final z dnia 11 grudnia 2002 r.

2. Dla celów informacyjnych imiona i nazwiska członków publikuje się w rejestrze oraz w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

Dane osobowe są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

3. Członkowie mianowani decyzją 2009/985/UE zgodnie z decyzją 95/320/WE pełnią swoje funkcje zgodnie z niniejszą decyzją do czasu mianowania członków na nową kadencję w zgodzie z procedurą określoną w ust. 1 i 2.

Artykuł 4

Kadencja

1. Kadencja członków komitetu trwa trzy lata. Po upływie trzech lat członkowie komitetu pełnią swoje funkcje do czasu ich zastąpienia albo ponownego mianowania.

2. W przypadku rezygnacji członka komitetu przed upływem trzyletniego okresu lub w przypadku gdy członek jest nieobecny na więcej niż jednej trzeciej posiedzeń lub z jakiegokolwiek innego powodu nie jest w stanie wnieść faktycznego wkładu w obrady komitetu, może on zostać zastąpiony na okres, jaki pozostaje do końca kadencji. W takim przypadku Komisja mianuje nowego członka z poprzedniej listy kandydatów zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 3.

Artykuł 5

Zarząd i sekretariat komitetu

1. Na początku każdej kadencji komitet wybiera spośród swoich członków, większością zwykłą, przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących. Tych trzech członków stanowi zarząd komitetu („zarząd”).

2. Zarząd jest odpowiedzialny za wewnętrzne kwestie proceduralne komitetu i przewodniczy posiedzeniom w celu osiągnięcia konsensusu naukowego w kwestii zaleceń lub opinii, które mają zostać przyjęte.

3. Komisja zapewnia prowadzenie sekretariatu komitetu oraz jego grup roboczych, wraz ze wsparciem administracyjnym koniecznym dla skutecznego funkcjonowania komitetu.

4. Sekretariat zapewnia efektywną współpracę komitetu z innymi komitetami naukowymi oraz agencjami Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

5. Sekretariat dokłada starań w celu zapewnienia wczesnego wykrycia potencjalnych źródeł konfliktu między zaleceniami i opiniami komitetu a zaleceniami i opiniami innych organów ustanowionych na podstawie prawa UE, w tym agencji unijnych, wykonujących podobne zadania w związku z zagadnieniami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 6

Grupy robocze

1. Na wniosek zarządu komitet może za zgodą służb Komisji tworzyć grupy robocze skupiające członków komitetu.

2. Zadaniem grup roboczych jest omawianie, zgodnie z określonym przez komitet zakresem zadań, szczegółowych kwestii istotnych dla prac komitetu oraz przedstawianie sprawozdań z wyników tych obrad. Grupy robocze są rozwiązywane po wykonaniu swoich zadań.

Artykuł 7

Posiedzenia plenarne komitetu i posiedzenia grup roboczych

1. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny sporządzony na podstawie standardowego regulaminu wewnętrznego grup ekspertów Komisji.

2. Posiedzenia plenarne komitetu odbywają się co do zasady cztery razy do roku.

3. Służby Komisji zwołują posiedzenia plenarne komitetu i w nich uczestniczą oraz zwołują posiedzenia grup roboczych.

4. Posiedzenia komitetu i grup roboczych odbywają się co do zasady w siedzibie Komisji. W wyjątkowych przypadkach mogą jednak odbywać się one w innym miejscu.

Artykuł 8

Procedury i metodyka

1. Przedmiotem obrad komitetu są wnioski dotyczące zaleceń w sprawie OEL dla określonej substancji lub grupy substancji oraz dotyczące wszelkich opinii naukowych („opinii”), o które zwróciła się Komisja.

2. Komisja, występując z wnioskiem o wydanie zalecenia lub opinii komitetu, zgodnie z ust. 1, może ustalić termin, w którym mają one zostać wydane.

3. Komitet, w szczególności zarząd, dokłada wszelkich starań, aby zalecenia lub opinie były wydawane na zasadzie konsensusu. Na obradach komitetu nie stosuje się głosowań. W przypadku braku jednomyślności komitet przedstawia Komisji różne stanowiska zajmowane podczas obrad.

4. Komitet dokłada starań, przy wsparciu sekretariatu, aby jego metodyka odzwierciedlała najnowsze standardy naukowe oraz była wdrażana.

5. Nie naruszając przepisów dotyczących poufności, o których mowa w art. 9 ust. 3, Komisja publikuje uaktualnioną metodykę, przyjęte zalecenia i opinie komitetu w części swojej strony internetowej poświęconej komitetowi.

Artykuł 9

Zasady etyczne

1. Niezależność

Członkowie komitetu zobowiązują się działać niezależnie od wszelkich wpływów zewnętrznych. Nie mogą oni przekazywać swoich obowiązków innym osobom.

Składają oni oświadczenie, w którym zobowiązują się do działania w interesie publicznym, oraz oświadczenie o braku lub istnieniu bezpośrednich lub pośrednich interesów, które mogłyby zostać uznane za szkodzące ich niezależności.

Służby Komisji odnotowują wszelkie zadeklarowane interesy oraz orzekają o ich istotności.

2. Przejrzystość

Komitet dokłada starań, aby w jego zaleceniach i opiniach w jasny sposób przedstawiano rozumowanie zastosowane w procesie podejmowania decyzji, jak wskazano w jego metodyce.

3. Poufność

Nie naruszając postanowień art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ani przepisów art. 12 niniejszej decyzji, członkowie komitetu są zobowiązani do nieujawniania informacji pozyskanych w wyniku prac komitetu, warsztatów tematycznych, grup roboczych lub innej działalności związanej z niniejszą decyzją.

Na początku każdej kadencji członkowie komitetu podpisują pisemną deklarację poufności.

Artykuł 10

Obserwatorzy i eksperci zewnętrzni

1. Służby Komisji zapraszają państwa EOG/EFTA do przedstawiania kandydatur naukowców do udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatorów.

2. W stosownych przypadkach służby Komisji mogą zaprosić do udziału w trybie doraźnym w pracach komitetu lub grupy roboczej zewnętrznych ekspertów naukowych posiadających szczegółową wiedzę na temat poruszany w trakcie posiedzenia.

Artykuł 11

Dotatki specjalne

1. Członkowie komitetu i eksperci zewnętrzni zaproszeni z inicjatywy Komisji są uprawnieni do specjalnego dodatku o maksymalnej wysokości 450 EUR jako dziennego kosztu jednostkowego za każdy pełny dzień pracy. Obliczoną łączną wysokość dodatku zaokrągla się w górę o kwotę odpowiadającą połowie następnego dnia roboczego. Płatność następuje w euro.

2. Wydatki na podróże służbowe i koszty utrzymania ponoszone przez osoby uczestniczące w pracach komitetu są zwracane przez Komisję zgodnie z obowiązującymi przepisami⁽¹⁾. Zwrot tych wydatków odbywa się w granicach dostępnych środków przyznanych w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

3. Artykuł 11 ust. 1 wchodzi w życie w dniu mianowania członków na następną kadencję komitetu zgodnie z procedurą określoną w art. 3.

Artykuł 12

Przejrzystość

1. Komisja publikuje wszystkie stosowne dokumenty (takie jak porządki obrad, protokoły i opinie uczestników) w rejestrze lub za pomocą zamieszczonego w rejestrze łącza do odpowiedniej strony internetowej.

2. W drodze wyjątku i na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku Komisja może odstąpić od publikacji, jeżeli ujawnienie dokumentu naruszyłoby ochronę interesu publicznego lub prywatnego, jak określono w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C (2007) 5858 – zasady zwrotu kosztów poniesionych przez osoby niebędące pracownikami Komisji zaproszone do udziału w posiedzeniach w charakterze ekspertów.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Wyjątki te przewidziano w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego, kwestii wojskowych, stosunków międzynarodowych, polityki finansowej, monetarnej lub gospodarczej, prywatności i integralności osoby fizycznej, interesów handlowych, postępowania sądowego i porady prawnej, kontroli/sledztwa/audytu oraz procesu decyzyjnego instytucji.

Artykuł 13**Uchylenie**

1. Decyzja 95/320/WE traci moc.
2. Odesłania do uchylonej decyzji traktuje się jako odesłania do niniejszej decyzji.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 28 listopada 2013 r.

zmieniające wytyczne EBC/2008/5 w sprawie zarządzania aktywami rezerwy walutowej Europejskiego Banku Centralnego przez krajowe banki centralne oraz dokumentacji prawnej dla operacji dotyczących takich aktywów

(EBC/2013/45)

(2014/114/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret trzecie,

uwzględniając art. 3 ust. 1 tiret trzecie oraz art. 12 ust. 1 i art. 30 ust. 6 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 30 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymuje od krajowych banków centralnych (KBC) państw członkowskich, których walutą jest euro (zwanymi dalej „KBC strefy euro”), aktywa rezerwy walutowej i ma pełne prawo utrzymywać aktywa rezerwy walutowej, które mu przekazano i tymi aktywami zarządzać.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 12 ust. 1 Statutu ESBC EBC może realizować niektóre swoje działania za pośrednictwem KBC strefy euro oraz zwracać się do KBC strefy euro o przeprowadzanie niektórych operacji. EBC przyjmuje zatem, że KBC strefy euro powinny w jego imieniu zarządzać rezerwami walutowymi przekazanymi na rzecz EBC.
- (3) Wytyczne EBC/2008/5 z dnia 20 czerwca 2008 r. w sprawie zarządzania aktywami rezerwy walutowej Europejskiego Banku Centralnego przez krajowe banki centralne oraz dokumentacji prawnej dla operacji dotyczących takich aktywów⁽¹⁾ stanowią, że każdy KBC strefy euro może: a) uczestniczyć w zarządzaniu operacyjnym aktywami rezerwy walutowej przekazanymi na rzecz EBC; lub b) zrezygnować z tego rodzaju zarządzania bądź dokonać połączenia działalności w tym zakresie z jednym lub większą ilością KBC strefy euro.

Wytyczne EBC/2008/5 nie wskazują jednak wyraźnie, że KBC strefy euro może zwrócić się do EBC lub jednego albo większej ilości innych KBC strefy euro o przejęcie realizacji niektórych zadań w zakresie takiego zarządzania w jego imieniu.

- (4) Wytyczne EBC/2008/5 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiana

Artykuł 2 ust. 1 wytycznych EBC/2008/5 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdy KBC strefy euro ma prawo uczestniczyć w zarządzaniu operacyjnym aktywami rezerwy walutowej przekazanymi na rzecz EBC. KBC strefy euro może: a) zrezygnować z takiego zarządzania; lub b) dokonać połączenia działalności w tym zakresie z jednym lub większą ilością innych KBC strefy euro. W przypadku gdy KBC strefy euro zrezygnuje z takiego zarządzania, aktywami, które podlegałyby zarządzaniu przez taki rezygnujący KBC strefy euro, zarządzają pozostałe KBC strefy euro. Możliwe jest także zwrócenie się przez KBC strefy euro do EBC lub innego KBC strefy euro o przejęcie niektórych zadań dotyczących zarządzania aktywami rezerwy walutowej przekazanymi na rzecz EBC, przy zachowaniu realizacji innych zadań z tego zakresu. EBC i dany KBC strefy euro mają prawo przyjąć wniosek o przejęcie zadań dotyczących zarządzania aktywami rezerwy walutowej lub taki wniosek odrzucić.”

Artykuł 2

Skuteczność

Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich KBC strefy euro.

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 19.7.2008, s. 63.

*Artykuł 3***Adresaci**

Niniejsze wytyczne są adresowane do KBC strefy euro.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 28 listopada 2013 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL